

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa I. D.
przeciwko T. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 2 grudnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje ze środków Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego w [...]) na rzecz radcy prawnego A. T. kwotę 10800 (dziesięć tysięcy osiemset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powódce w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 2 grudnia 2015 r. należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie

nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, implikuje poddanie jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących ją do przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c. „Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku na oczywistej zasadności skargi wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08 nie publikowane).

Skarżąca nie wykazała istnienia tej przyczyny kasacyjnej, albowiem uzasadnienie wniosku sprowadza się do twierdzenia, że Sąd Apelacyjny rażąco naruszył prawo materialne i procesowe, co skutkowało wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem i poczuciem sprawiedliwości. Wywody skarżącej stanowią przede wszystkim polemikę skarżącego z oceną dowodów i ustaleniami faktycznymi Sądu Okręgowego oraz powielenie uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Tymczasem czym innym jest argumentacja zmierzająca do wykazania istnienia jednej z przyczyn kasacyjnych wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., a czym innym

argumentacja nakierowana na uwzględnienie podstaw kasacyjnych. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie podlega bowiem analizie na etapie przedsądu, natomiast przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi, w trakcie jej merytorycznego rozpoznawania przez Sąd Najwyższy. Przesłanka oczywistości skargi kasacyjnej nie zachodzi w przypadku braku możliwości uznania przez Sąd Najwyższy, w ramach ograniczonego postępowania w przedmiocie przedsądu, że ma miejsce kwalifikowana i widoczna *prima vista*, bez konieczności pogłębionych studiów nad sprawą, wadliwość zaskarżonego orzeczenia w powiązaniu z jego podstawą faktyczną i prawną (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, niepubl., z dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, niepubl. i z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08, niepubl.).

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.